

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 28 czerwca 2007 r. w sprawie F-38/06
Bianchi przeciwko Europejskiej Fundacji Kształcenia
Zawodowego, wniesione w dniu 4 września 2007 r. przez
Irène Bianchi**

(Sprawa T-338/07 P)

(2007/C 269/102)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Irène Bianchi (Turyn, Włochy) (przedstawiciel: M.-A. Lucas, adwokat)

Druga strona postępowania: Europejska Fundacja Kształcenia Zawodowego

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku drugiej izby Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 28 czerwca 2007 r. w sprawie F-38/06,
- uznanie żądań podnoszonych przez wnoszącego odwołanie w postępowaniu w pierwszej instancji;
- obciążenie Europejskiej Fundacji Kształcenia Zawodowego kosztami postępowania w obydwu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej nie wziął pod uwagę lub zniekształcił pewne okoliczności stanu faktycznego, co doprowadziło do błędnej oceny stanu faktycznego i naruszenia art. 25 ust. 2 oraz art. 26 regulaminu pracowniczego. Wnoszący odwołanie podnosi w szczególności, że zniekształcając przedstawione przez nią dowody Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo wspólnotowe, a szczególności przepisy proceduralne. W końcu wnoszący odwołanie podnosi zarzut dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i naruszenia prawa w wyniku braku wzięcia pod uwagę lub zniekształcenia okoliczności stanu faktycznego lub przedstawionych przez wnoszącego odwołanie dowodów oraz niewłaściwej oceny stanu faktycznego.

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Christian Potschak — Bavaria Aquaristik

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie R 2142006-1;
- odrzucenie złożonego przez pozostałego uczestnika postępowania wniosku o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego „Panorama” (wspólnotowy znak towarowy nr 2 771 087);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Słowny znak towarowy „Panorama” dla towarów z klas 11, 16 i 20 (wspólnotowy znak towarowy nr 2 771 087)

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Christian Potschak — Bavaria Aquaristik

Decyzja Wydziału Unieważnień: Odrzucenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i częściowe unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (¹), ponieważ wspólnotowy znak towarowy „Panorama” nie ma charakteru czysto opisowego. Ponadto oznaczenie „Panorama” nie stało się zwyczajowe w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 40/94 i nie stanowi zwykłego pojęcia rodzajowego.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 11 września 2007 r. — Juwel
Aquarium przeciwko OHIM — Potschak — Bavaria Aqua-
ristik (Panorama)**

(Sprawa T-339/07)

(2007/C 269/103)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Juwel Aquarium GmbH & Co. KG (Rotenburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci D. Jestaedt i G. Rother)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

**Skarga wniesiona w dniu 4 września 2007 r. — Evropaiki
Dynamiki przeciwko Komisji**

(Sprawa T-340/07)

(2007/C 269/104)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: N. Korogiannakis, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej kwoty 172 588,62 EUR tytułem niezapłaconych i uzasadnionych wydatków poniesionych przez skarżącą w związku z umową nr EDC-53007 EEBO/27873;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej symbolicznej kwoty 1 000 EUR tytułem zadośćuczynienia uszczerbkowi doznanemu przez skarżącą na jej dobrym imieniu i dobrej woli;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania oraz wszelkimi innymi kosztami które skarżąca poniosła w związku z wniesieniem niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona na podstawie art. 238 i 235 WE i zmierza do naprawienia szkód i zadośćuczynienia krzywdom spowodowanym przez decyzję Komisji z dnia 16 maja 2003 r. w sprawie odstąpienia od umowy nr EDC-53007 EEBO/27873 zawartej przez Komisję, dotyczącej projektu „e-Content Exposure and Business Opportunities” („EEBO”), który miał być realizowany w ramach wieloletniego wspólnotowego programu stymulacji rozwoju i wykorzystywania europejskich zasobów cyfrowych w sieciach światowych i promocji różnorodności językowej w społeczeństwie informacyjnym (2001-2005), w ramach wdrażania którego M. Fischer i M. Marthinsen zostali zatrudnieni w charakterze konsultantów zewnętrznych.

W uzasadnieniu podnoszonych żądań skarżąca twierdzi, że decyzja organu będącego stroną umowy (DG INFSO) o odstąpieniu od umowy zawiera oczywiste błędy w ocenie, które doprowadziły do niewypełnienia przez ten organ spoczywających na nim zobowiązań umownych. Ponadto skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem zasady dobrej administracji i przejrzystości, jak również, że przy kilku okazjach określeni pracownicy Komisji nie wyeliminowali jakoby istniejących konfliktów interesów. W świetle powyższych zarzutów skarżąca twierdzi, że ma roszczenie o odszkodowanie z tytułu wykonanych przez nią usług jak również uzasadnionych wydatków, które poniosła w ramach wykonywania umowy, wraz z odsetkami od dnia, w którym kwoty te stały się wymagalne.

Skarga wniesiona w dniu 10 września 2007 r. — Sison przeciwko Radzie**(Sprawa T-341/07)**

(2007/C 269/105)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: J.M. Sison (Utrecht, Niderlandy) (przedstawiciele: J. Fermon, A. Comte, H. Schultz, D. Gürses, W. Kaleck, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie częściowej nieważności, w zakresie wskazanym poniżej, na podstawie art. 230 WE, decyzji Rady nr 2007/445/WE z dnia 28 czerwca 2007 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającej decyzje 2006/379/WE oraz 2006/1008/WE, a konkretnie:
- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 1 ppkt 1 tej decyzji, o brzmieniu: „Sison, Jose Maria [vel Armando Liwanag, vel Joma, przywódca Komunistycznej Partii Filipin, w tym Nowej Armii Ludowej (NPA)] ur. 8.2.1939 w Cabugao, Filipiny”;
- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 2 ppkt 7 tej decyzji, w zakresie w jakim wymienia nazwisko skarżącego: „Komunistyczna Partia Filipin, w tym Nowa Armia Ludowa (NPA), Filipiny, powiązana z Jose Marią C. Sisonem (vel Armando Liwanag, vel Joma, przywódca Komunistycznej Partii Filipin, w tym NPA)”;
- orzeczenie podstawie art. 241 WE niezgodności z prawem rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz.U. L 344, s. 70);
- zasądzenie tytułem odszkodowania od Wspólnoty na rzecz skarżącego, na podstawie art. 235 WE i 288 WE, kwoty 291 427,97 EUR oraz dodatkowo kwoty 200,87 EUR miesięcznie do chwili wydania wyroku przez Sąd, wraz z odsetkami za okres od października 2002 r. do dnia zapłaty całej kwoty;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący domaga się w skardze, na podstawie art. 230 WE, stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Rady nr 2007/445/WE⁽¹⁾ z dnia 28 czerwca 2007 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001⁽²⁾ w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającej decyzje 2006/379/WE oraz 2006/1008/WE w części, w jakiej decyzja ta zawiera nazwisko profesora Jose Marii Sisona. Ponadto skarżący domaga się orzeczenia na podstawie art. 241 WE, że rozporządzenie nr 2580/2001 jest niezgodne z prawem oraz zasądzenia na podstawie art. 235 WE i 288 WE odszkodowania wyrównującego poniesioną w jego opinii szkodę.

Na poparcie swoich żądań skarżący podnosi następujące argumenty:

Skarżący podnosi, że Rada naruszyła art. 253 WE w zakresie uzasadnienia decyzji. W tym względzie skarżący wskazuje, że przy wydawaniu zaskarżonej decyzji Rada popełniła oczywisty